

Лауберъ, Йозефъ — Lauber, Joseph — пианистъ и компонистъ, род. 25 дек. 1864 въ Рюсвилъ при Люцернъ, ученикъ на Веберъ въ Цюрихъ, Райнбергеръ въ Мюнхенъ и Масне въ Парижъ, сега е професоръ въ Женевската консерватория. Творби: 5 симфонии; една сюита (француска); 3 симфонични поеми — („Вечерна пѣсень“, „На алпий“ и „Вѣтърътъ и просторътъ“) — за оркестъръ; два клавирни и единъ цигулковъ концерти; камерна музика, една значителна частъ отъ която — съ дървени и медни инструменти; пѣсни; хорове и др.

Лауда Сионъ салваторемъ, лат. lauda Sion salvatorem — „Хвала на Сионския покровителъ“ — начални думи на една компонирана 1264 отъ Томасъ Аквино секвенция, която се пѣе въ католическата църква.

Лауди, лат. laudi — втората частъ на богослужението, която се пѣе следъ утренната въ католическата църква.

Лауди спиритуали, лат. laudi spirituali — пѣснопѣния, изпълнявани отъ италианскитъ събрата (ораторци) — на латински или италиански езикъ, презъ втората половина на XVI ст. Въ тѣзи Л. с. има едно отъ своитъ начала ораторията.

Лаунисъ, Армасъ Емануелъ — Launis, Armas Emanuel — финландски компонистъ и музикаленъ изследовател, род. 22 апр. 1844 въ Хемсн-лина, ученикъ на оркестровата школа въ Хелзингсфорсъ, и едва къмъ 40-си година — на Сибелиусъ и Кронъ по композиция, събиралъ фински народни мелодии, които изучавалъ теоретично, и използвалъ за своитъ опери: „Седемътъ отъ Йохенхофъ“; „Кулерво“ и „Калевала“. Освенъ опери, писалъ е: пѣсни, хорове и камерна музика. Отъ музикално-фолклористичнитъ му и научни трудове най-важнъ е: „Върху вида, началото и разпространението на финскитъ мелодии“ (1910).

Лауска, Францъ Серафинусъ — Lauska, Franz Seraphinus — отличенъ пианистъ и даровитъ компонистъ, род. 13 ян. 1764 въ Бърно, умр. 18 апр. 1825 въ Берлинъ; презъ време на университетскитъ си занятия въ Виена училъ ревностно композиция при прочутия теоретикъ Албрехтс-бергеръ, после отива въ Римъ, де-

то блещи като клавирвиртуозъ, по-диръ бива назначенъ за придворенъ пианистъ на баварския курфюрстъ, а 1794 предприема голямо концертно пжтуване изъ Германия и Дания, поженвайки навсѣжде триумфални успѣхи. 1798 отива въ Берлинъ, дето се отдава на педагогическа дейностъ, преподавайки и въ двореца. Майерберъ е единъ отъ неговитъ ученици. Композициитъ на Л. се състоятъ отъ капричици, ронда и 24 сонати за пиано — (една такава за 4 ржце), вариации, пѣсни, мжжки квартети — отличаващи се, всички, съ красивата си мелодика и финна изработка.

Лаутербахъ, Йоханъ Кристофъ — Lauterbach, Johann Christoph — значителенъ цигулковъ виртуозъ, род. 24 юлий 1832 въ Кулмбахъ (Бавария), ученикъ на Брагъ и Фрьолихъ въ Вюрцбургското музикално училище, и после — на Берйо и Фетисъ въ Брюкселската консерватория. 1853 година предприема успѣшно концертно пжтуване въ Белгия, Холандия и Германия — и същата година бива назначенъ кралски концертмайсторъ и преподавателъ въ консерваторията на Мюнхенъ, 1860 год. е кралски концертмайсторъ и учителъ въ консерваторията на Дрезденъ, откъдето предприема концертни турнета въ цѣла Европа. Компониралъ дребни нѣща за цигулка.

Лафитъ, Карлъ — Lafite, Carl — известенъ виенски хоровъ диригентъ и компонистъ, род. 31 окт. 1872 въ Виена, ученикъ на тамошната консерватория, ржководителъ на разни хорови дружества, писалъ 3 опери: „Войната на музитъ“, „Частътъ“ и „Студеното сърдце“, оркестрови, клавирни и цигулкови нѣща, солови и хорови пѣсни и др.

Лахманъ, Робертъ — Lachmann, Robert — музикаленъ изследвателъ, род. 28 ноемв. 1892 въ Берлинъ, писалъ върху извъневропейската музика: „Музиката въ тунискитъ държави“ (съ която се е промовиралъ при Карлъ Шумпфъ въ Берлинския университетъ), „Къмъ извъневропейското многогласие“ (1927), „Музиката на ориента“ (1929) и др. Л. работи сега въ музикалния отдѣлъ на Пруската държавна библиотека.